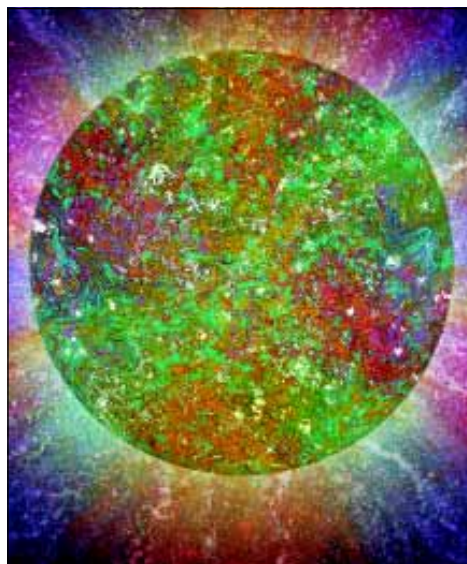

Iz cikla: »Sonca« CCCXXXV – Tropsko sonce, Darko Slavec

ALI JE MOGOČE PRIMERJATI, ČETUDI LE NA simbolni ravni, kratko zgodbo našega življenja z mogočno zgodbo, milijard let dolgega življenja sonc? Tovrstno vprašanje z najnovejšimi slikami z akrili na papir in na platno v ospredje postavlja Darko Slavec, ki ga seveda poznamo po številnih kozmoloških temah in najrazličnejših podobah sonc. Če se je še pred nedavnim ukvarjal z akvarelnim slikanjem zanimivih sončevih podob, je zdaj kot nov izziv izbral slikanje z akrilnimi barvami, ki seveda dajejo povsem drugačne vizualne efekte. Sonce in njegova osnovna transformacija iz pra-oblike ali protosonca do mladega, odrasčajočega, odraslega, ostarelega in končno umirajočega, je zdaj predmet najnovejšega slikarskega cikla, ki ga Darko Slavec zdaj snuje v kronološkem loku. Sledi fazam oziroma ustvarja faze, ki govorijo o postopnem spreminjanju sonca od temne praoblike preko barvitih faz mladega sonca modre barve do zorenja proti rumenemu in rdečemu in nato spet postopno v temnenje, ki pomeni konec kot črna luknja, s katero se zgodba na tej simbolni ravni tudi konča. Slikarska pripoved o rojstvu, zorenju, minljivosti in koncu sonc je enako dramatična, srhljiva in napeta, kot je vse to, kar se dogaja z nami samimi – od začetka in prvih korakov do smrti. In čeprav je okrogla podoba sonca kot forma statična in sorazmerno umirjena vrednota, jo Slavec s svojo slikarsko gradnjo nenehno razgibava, dinamizira in z njo ustvarja zanimive izpovedne likovne prvine. Z barvami, ki želijo sevati iz jedra navzven, z najrazličnejšimi iluzijskimi učinki, želi slikar ustvariti prepričljivo pripoved, prepredeno s številnimi energetskimi premiki in sevanji, ki naj ponazorijo naravne procese. Nastajanje najrazličnejših vzorcev je načrtovano in tudi naključno, kot avtor sam trdi, gre za nadzorovana naključja, kajti njegov cilj je – doseči absolutno mikrostrukturo in prefinjenost, ki poskrbita za harmonično zlitje oziroma zblizanje naravnih sistemov. Ti spremljajo vse faze zgodb, ki jih o soncu slikar razvija na svojih podobah. V središču podobe je Krogla, okoli nje je »Nič« in oboje mora postati prepričljivi del iste napete in razgibane zgodbe, to je namreč eden izmed poglavitnih ciljev Slavčevega najnovejšega slikarstva, ki v Mednarodnem letu astronomije daje svojevrsten poklon tej magični obliki človeške znanosti.

Planetarna vznemirjenost kot zunanji okvir in prelivanje barvnih magem v notranjosti kroga, ki opisuje telo sonca, sta dve izjemno izzivajoči prvini najnovejših akrilnih slik Darka Slavca. Z njuno pomočjo ustvarja izjemno doživete zgodbe, ki mu pomenijo spet izpolnjevanje tistih slikarskih razsežnosti, ki so blizu vesolju in življenju v njem.

Iz cikla: "Sonca" CCCXXXV – Tropsko sonce, 2010. Akril na platno, 183 × 154 cm. Z dovoljenjem avtorja.

Te najnovejše podobe sonc so za Slavca predvsem neizčrpen poligon možnosti preizkušanja naravnih vzorcev in struktur, ki se hkrati pojavljajo na Zemlji in na sončevi površini. Se pravi, da je genetska koda stvarjenja mikrostrukturalnih sistemov v vesolju ali pa v naravi identična in da se nam stvari v oddaljenih svetovih kažejo takšne, kot jih vidimo doma, na matičnem planetu. Kako s premišljenimi ali pa nagonskimi načini slikanja doseči podobno dvoistost, to je zdaj ena izmed poglavitnih nalog v slikarstvu, ki si jo predse postavlja Darko Slavec. Kako uskladiti najbolj zahtevne zamisli z elementi naključij, z avtomatizmi in s popolnim predajanjem notranjega sveta zunanjemu, duše torej materiji?

V bistvu je to postopek, ki slikarja spremlja že zelo dolgo in z njim kombinira vse tisto, kar je odkril v fizičnem svetu, ki ga obdaja, in to, kar si je izmislil ter ustvaril kot plod svoje neizčrpane domišljije. Seveda pa je domišljijo v tej smeri spodbudila slikarjeva podzavestna želja po letenju, po osvajanju novih prostorov, ki ga spremlja že iz otroštva. Nastajajoči vzorci so le ena izmed posledic vseh teh slikarjevih želja in hotenj.

Iztok Premrov

Darko Slavec (1951 -) se je rodil v Postojni, diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani leta 1975, leta 1977 je končal slikarsko in leta 1980 grafično specialko. Zaposlen je kot redni profesor na katedri za oblikovanje tekstilij in oblačil na ljubljanski naravoslovnotehniški fakulteti. Živi in ustvarja v Ljubljani. Pripravil je 113 samostojnih in 137 skupinskih razstav doma in v tujini.